

**Luan
Qafëzezi**

BIBLIOTEKA
SHTETIT

8JH-1

Q 16

*Internacionale
Botashmë e Re*

poemë

844-1

216

**Luan
Qafëzezi**

Издатель
РАМАЗАН ВОСГА

BIBLIOTEKA
SUISE
N. 1007
79035

3026P

**INTERNACIONALE,
BOTA JONË E RE**
poemë

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

Redaktor
RAMAZAN VOZGA

1957

1957

PROLOG

Tradhti!
Në çdo gjuhë të të përkthej
Ti mbetesh
E njëjta gjë:
Që nga Judët e hershëm
E gjer te pasardhësit e Kautskit,
Bernshtajnit,
Brauderit,
Konfucit, — Një!

Po. Një!
Dhe kurrë, kurrë s'ke për t'u bërë dy!
Tradhti e «socializmit specifik»,
Që para Informbyrosë ne jemi ndeshur me ty,
Me emisarët e tu të paskrupull:
Vukmanoviçët e Rankoviçët xhelatë! —
Si qëllimet e tua të errëta,
Shpirti i tyre natë!
Pavarësinë në trekëmbësh deshe të na vije,
Lirinë — në gijotinë, në sëpatë!

Eh, Partia jonë e halleve,
Sa herë ata, sa herë tinëzisht t'u sulën nëpër natë
E sa e sa herë ti vendin u tregove

N'atë duel të pabesë,
N'atë duel vitesh të gjatë!
Po edhe më vonë,
Në Bukuresht a të Moskës hon,
Kur hrushovizmi tinës,
Mes ngricës e suferinës
Komunizmit iu turr,
Sërishmi ti, PPSH,
Që stuhive nuk u qe stepur,
Nuk u qe trembur kurrë;
— Ndal! — atij i brite
E, maskën duke ia çjerrur asaj dite,
Marksin, Engelsin, Leninin, Stalinin
Ngrite edhe më lart flamur.

Dhe ashtu,
Syrin pishë,
Furtunave u qëndrove gjoksin hapur!
Dhe ashtu,
Në gojë të ujqve, hodhe valle!
Dhe ashtu,
E patundur, istikamit të Karl Marksit,
Gjer Bota të bëhet Internacionale,
Po nis ti sot me ta
Të tretin duel të furishëm,
Të tretën betejë të madhe!

KREU I PARË

1.

Kopje e asaj të hrushovianëve,
kjo notë sterr!¹⁾
Diell,
kjo letër e PPSH-së²⁾
që po më fton të ulem;
Në thellësi,
revoltën ndiej
tek dheun tonë merr!
O penë e shtrenjtë,
mbi ty,
i heshtur,
ja se ku përkulem,
Ti shoqja ime mbete,
vjetesh
ditë e net ngaherë!

1) Nota e 7 korrikut 1978, me anën e së cilës Qeveria Kineze, duke shtrirë mosmarrëveshjet ideologjike edhe në marrëdhëniet shtetërore, i bëri të njohur Qeverisë sonë vendimin e saj antishqiptar për ndërprerjen e ndihmës ekonomike dhe ushtarake Shqipërisë... si dhe për tërheqjen nga Shqipëria të specialistëve kinezë që gjer në atë datë punonin këtu.

2) Letra e përgjigjes që PPSH dhe Qeveria e RPS të Shqipërisë i dhanë KQ të PPKK dhe Qeverisë Kineze më 29 korrik 1978.

Si dje në luftë, moj,

Atdheut

dhe këtë natë

Ne do ta shkojmë bashkë në udhëtim,
Në net me yj a kohë plot shtrëngatë
Asgjë s'e ndali tonin fluturim.

Kënduam ne për Diellin tonë në jetë
Kur ai shtigjesh ende ishte larg;
Aherë mbi ne karvan vozitnin retë
Ndërsa mbi dhe trekëmbsha ngriheshin varg.

Kënduam ne për birin që ta solli
Nëntorn' e Kuq, o mëmë. Shqipëri,
Për Atë trim që zot, Atdhe, të dolli,
Kur aq nevojë për trimat kishe ti.

U nisëm ne nga një shtëpizë Tirane
Me zemrën zjarr e t'gjithë një ideal,
Me Të ne ballë i bëm' çdo tramundane,
Me Të mbi malet ne u ngritëm mal.

Vërtet dyqind, po një e të pandarë,
Dyqind rreth Tij, po hekur e beton,
Ata për ne — aradha jonë e parë,
Ata për ne — i pari eskadron.

Shoku Enver, në krye grushtin ngritur,
Ne përmbas Tij nën qiellin pus të vrantë,
Rrugën ndër net Ai duke na ndritur,
Ai gjithmonë i urti Komandant.

Me Të, Parti, për ty ne edhe jetën
Nuk e kursyem kurrë në rrebesh,
Se vetëm Ti mbi tokë të vërtetën,
Përjetësisht e zbritë midis nesh.

Sa thellë, o mëmë, rrënjët i ke shtrirë,
Sa rrëke gjaku derdhe për liri,
Sa monumente sipër dheut mbirë,
Si në legjenda, eh, sa histori!

Sa Vojo Kushër përmbi tanke hipur
E përmbi tanket ngritur lapidar,
E sa Perlatër zjarreve zhuritur,
Po përmbi zjarret vetë ata zjarr!

E pranë tyre Bulet, Persefonët,
Që në trekëmbështa shkallët ngjitkan qetë,
Sa Bilbilenj të mahnitur i vështrojnë
E s'iu besokan dot syve të vet.

E që të gjitha maja nëpër shqotë,
Atdheut i qeshën ëmbël buzagaz,
Sikur ato, më t'lumturat në botë
Përjetësisht të qen' në atë çast.

O shokë të shtrenjtë, heronj dhe heroina,
Ju një nga një të gjithve ju kujtoj,
E cilin mal e mposhti suferina,
E kush nga ju asaj nuk i qëndroi?

Armatë ju bëri ju revolucioni,
Për komunizmin flakë ky dhe u dogj,
Sa herë për të sulmuat buzë honi,
Sa herë vdekjen patë tek u tërhoq?

Nga ti, Parti, për t'bardhat dit' të reja,
U rrit këtu armatë Njeriu i Ri,
Ai që shkëmb u ngrit dje nër beteja
E pas Çlirimit shkëmb sërish ai!

Ai që sulmin për ndërtim të vendit
Përmbi gërmadhat nisi gjithë zjarr,
Që piramidash, filli majë shkëmbit,
Me gjak Atdheut ia mbroi dhe një fill bar.

Ai, ai, që me racion të pakët
E mori bukën vjete pa u ndier,
Ai që thau Maliqët e Thumanët.
E ngricat kurrë, s'e ngrinë asnjëherë!

Ai q'lumenjve: — Ndal! — gjithmonë u briti
E gjoksin hapur vetë u bëri pritë,
Ai që varg liqene ngado ngriti
E dallgë e valë i qetë i ktheu në dritë.

Ai që çau tunele anembanë,
Ai që shina shtron nëpër Atdhe,
Ai që ty përherë t'u gjet pranë,
Ai që oxhaqet shpie gjer në re!

Ai që dhe fushat i mbulon me grurë
E dheun tonë ngado me krenari,
Ai që jetë ngjall edhe mbi gurë
E përmbi sofrat gaz në çdo shtëpi.

Ai, o mëmë, që lindi nër luftime
E shtat lëshon çdo ditë në barrikada,
Ai që s'pyet e s'pyeti për rrethime,
Ai që çau e çan përmbi bllokada;